

dzie gminnym do wyłącznej kompetencji rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat lokalnych w granicach określonych w odrębnych ustawach. Przepisami rangi ustawowej dającym radzie gminy uprawnienia do uchwalania podatków i opłat lokalnych, zarządzania poboru podatków i opłat w drodze inkasa, wyznaczania inkasentów i ustalania wynagrodzenia za inkaso są przepisy ustaw: o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku rolnym, podatku leśnym. I tak na mocy art. 6 ust. 12 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy może zarządzać pobór podatku od nieruchomości od osób fizycznych w drodze inkasa oraz wyznaczać inkasentów i określać wysokość wynagrodzenia za inkaso. Odpowiednie brzmienie mają przepisy art. 6b ustawy o podatku rolnym i art. 6 ust. 8 ustawy o podatku leśnym.

Rada Miejska Ostrzeszów pobór podatków od nieruchomości, rolnego i leśnego w drodze inkasa zarządziła na terenie gminy Ostrzeszów (§1 uchwały). Prawidłowo wyznaczyła inkasentów (§2 uchwały) i ustaliła wynagrodzenie za inkaso (§4 uchwały). W §3 ust. 2 uchwały, Rada określiła termin do odprowadzenia pobranych kwot podatku na rachunek bankowy gminy przez inkasentów (art. 47 §42 ustawy ordynacja podatkowa). W §3 ust. 1 Rada zawarła następującą regulację: „Inkasenci o których mowa w §2, są uprawnieni i zobowiązani do pobierania podatków o osób zamieszkałych lub posiadających majątek podlegający opodatkowaniu na obszarze ich działania”.

Zdaniem Kolegium Izby nałożenie obowiązku na inkasentów poboru podatków od osób zamieszkałych lub posiadających majątek podlegający opodatkowaniu jest nieuprawnione. Bowiem wskazane przepisy ustaw podatkowych regulujące sprawę inkasa podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego nie uzależniają obowiązku podat-

kowego od miejsca zamieszkania na terenie danego sołectwa, jak również od posiadanego majątku podlegającego opodatkowaniu. Zważywszy na to, iż uchwały dotyczące podatków i opłat lokalnych są aktami prawa miejscowego, stąd ich regulacje winny być tak formułowane, aby nie budziły wątpliwości co do ich interpretacji i stosowania. Zaś formułowane w uchwałach, określenia winny mieć legalne definicje ustawowe. Należy nadto dodać, iż Rada Miejska wypełniając dyspozycje z art. art. 6 ust. 12 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, art. 6b ustawy o podatku rolnym, art. 6 ust. 8 ustawy o podatku leśnym wyznaczyła inkasentów i zobowiązała ich do poboru podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego w postanowieniach §1 i §2 uchwały.

Przedmiot opodatkowania zdefiniowany został w przepisach art. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, art. 1 ustawy o podatku rolnym, art. 1 ust. 1 ustawy o podatku leśnym. Natomiast obowiązek podatkowy podatku od nieruchomości, rolnego, leśnego określają odpowiednio przepisy art. 3 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, art. 3 ustawy o podatku rolnym, art. 2 ustawy o podatku leśnym.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

119

UCHWAŁA Nr 17/994/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 18 listopada 2009 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu orzeka nieważność postanowień §1 ust. 2, 3, 4 i 5 uchwały Nr XL/415/09 Rady Miejskiej Śmigła z dnia 29 października 2009 roku w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości na obszarze gminy Śmigiel.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 5 listopada 2009 r. Rada Miejska Śmigła, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zm.) postanowiła o zwolnieniach w podatku od nieruchomości na obszarze gminy Śmigiel.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie art. 61 §1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) zawia-

domiła przedstawiciela Gminy o wszczęciu postępowania nadzorczego w odniesieniu do przedmiotowej uchwały z powodu sprzeczności jej postanowień z przepisami prawa, wyznaczając jednocześnie termin rozpatrzenia na dzień 18 listopada 2009 r.

Rozpoznając sprawę na posiedzeniu w dniu 18 listopada 2009 roku Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje:

Rada Miejska Śmigła przedmiotową uchwałą w §1 ust. 2 do 5 wprowadziła następujące zwolnienia od podatku od nieruchomości:

„2. Zwalnia się z podatku od nieruchomości grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części stanowiące własność gminy Śmigiel, nieprzekazane innym osobom fizycznym lub osobom prawnym w trwałe zarząd, użytkowanie wieczyste lub w posiadanie zależne.

3. Zwalnia się z podatku od nieruchomości grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części stanowiące własność gminy Śmigiel, zajęte na potrzeby jednostek budżetowych i zakładów budżetowych nie posiadających osobowości prawnej.

4. Zwalnia się z podatku od nieruchomości lokale mieszkalne niestanowiące odrębnych nieruchomości będące w posiadaniu osób fizycznych i stanowiące własność gminy Śmigiel.

5. Zwolnienie, o którym mowa w pkt 2 (najprawdopodobniej dotyczy zwolnienia ujętego w §1 ust. 2, a nie jak wskazano pkt 2) nie dotyczy gruntów, budynków lub ich części oraz budowli lub ich części, jeżeli są w posiadaniu innych osób bez tytułu prawnego.”

Zgodnie z przepisem art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej „wszyscy są wobec prawa równi i wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny”. Natomiast z przepisu art. 217 Konstytucji wynika, że „nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg im umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy”.

Ustawodawca przepisem art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lo-

kalnych (Dz.U. Nr 121 z 2006 r., poz. 844 ze zmianami) określił zwolnienia podmiotowe w zakresie podatku od nieruchomości. Natomiast w myśl art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych „rada gminy może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 ...”.

Wskazanie w uchwale przyporządkowania, zwalnianych od podatku, nieruchomości określonemu podmiotowi świadczy o nierównym traktowaniu podatników i stanowi naruszenie zasady równości podmiotów określonej w art. 32 i 217 Konstytucji. Zwolnienie przedmiotowe winno obejmować wszystkie nieruchomości określonej kategorii (np. wykorzystywane w określonym celu, realizujące zadania z jakiejś sfery publicznej) bez względu na to czyją stanowią własność albo w czym są posiadaniu lub użytkowaniu.

Wobec powyższego zwolnienie od podatku od nieruchomości, nieruchomości które stanowią własność gminy lub są w posiadaniu lub w użytkowaniu podmiotu stanowi naruszenie ww. przepisów prawa i należało orzec nieważność postanowień uchwały w tym zakresie.

Kolegium Izby wskazuje, iż zakres uchwalonych zwolnień winien być określony na tyle czytelnie aby każda osoba należąca do bliżej nieokreślonego kręgu podatników rozumiała zakres tego zwolnienia. Zgodnie z zasadą wyrażoną w wyroku NSA w Gdańsku z dnia 6 czerwca 1995 r. wskazującą, że uchwały należy formułować w sposób jasny, wyczerpujący i uniemożliwiający stosowanie niedopuszczalnego luzu interpretacyjnego (SA/Gd 2949/94, PG 1995, nr 12, s. 48).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.